

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوهٔ چهل و سوم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آيات ٣٦ - ١٦ از سورة مباركة مريم

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَبَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ

مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ

إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ

لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ

بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً

مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا

الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا

مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾ فَكُلِي وَاشْرَبِي

وَ قَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيَنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا

فَلَنْ أَكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتَ

شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَ مَا كَانَتْ أُمُّكَ

بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي

عَبْدُ اللَّهِ آتَانِي الْكِتَابَ وَ جَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَ جَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَ

أَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَ بَرًّا بِوَالِدَتِي وَ لَمْ يَجْعَلْنِي

جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَ السَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَ يَوْمَ أَمُوتُ وَ يَوْمَ أُبْعَثُ

حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ

أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ

اللَّهَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

ترجمه آیات ۳۶ - ۱۶

و در این کتاب مریم را یاد کن، آن وقتی که از میان خانواده‌اش جدا شد و در ناحیه شرقی قرار گرفت. (۱۶)

و در مقابل قومش پرده‌ای انداخت. پس ما روح خود را به سوی او فرستادیم. پس او در شکل انسانی بی عیب در مقابل او قرار گرفت. (۱۷)

مریم گفت: من به خدای بخشنده از تو پناه می‌برم، اگر تو پرهیزکار باشی. (۱۸)

گفت: جز این نیست که من فرستادهٔ پروردگار توأم تا به تو پسر تزکیه شده‌ای ببخشم. (۱۹)

مریم گفت: من چگونه ممکن است پسری داشته باشم و حال اینکه بشری با من تماس نگرفته و من زن تجاوزگری نبوده‌ام. (۲۰)

گفت: همین طور است. ولی پروردگارت فرموده: این کار بر من آسان است و به خاطر آنکه ما او را

نشانه‌ای برای مردم و رحمتی از طرف خودمان قرار دهیم و این کاری مقرّر گردیده است. (۲۱)

بالاخره مریم به آن پسر حامله شد و او را به جای دوری برد. (۲۲)

و درد زایمان او را به طرف تنه درخت خرمایی کشاند. مریم گفت: ای کاش من قبل از این مرده بودم و به کلی فراموش شده بودم. (۲۳)

پس، از زیر پایش او را صدا زد که (ای مادر)، محزون نباش. قطعاً پروردگار تو زیر پایت نهی قرار داده است. (۲۴)

و تنه درخت خرما را به طرف خود تکان بده، رطب تازه‌ای برای می‌ریزد. (۲۵)
پس بخور و بیاشام و چشم‌ت را روشن کن، پس اگر کسی از بشر را دیدی بگو: قطعاً من برای خدای بخشنده روزه نذر کرده‌ام و هرگز با انسانی امروز صحبت نمی‌کنم. (۲۶)
پس مریم پسرش را که در بغل گرفته بود به سوی قومش برد. قومش گفتند: ای مریم، قطعاً تو کار بسیار بدی انجام داده‌ای. (۲۷)

ای خواهر هارون، پدرت مرد بدی نبود و مادرت تجاوزکار نبود. (۲۸)
مریم به پسرش اشاره کرد. آن‌ها گفتند: چگونه ما با کودکی که در گهواره است حرف بزنیم. (۲۹)
پسر گفت: قطعاً من بنده خدایم، او به من کتاب داده و مرا پیغمبر قرار داده است. (۳۰)
و مرا هر جا که باشم با برکت قرار داده و مرا به نماز و زکات تا زنده باشم توصیه فرموده است. (۳۱)
و مرا نیکوکار نسبت به مادرم قرار داده و مرا جبار بدبختی قرار نداده است. (۳۲)
و سلام بر من است، روزی که متولّد شده‌ام و روزی که می‌میرم و روزی که زنده برانگیخته خواهم شد. (۳۳)

این است عیسی بن مریم سخن حقی که درباره آن شک می‌کنند. (۳۴)
هرگز برای خدا شایسته نبوده است که فرزندی اتّخاذ کند. او منزّه است. هر زمان که چیزی را فرمان دهد، پس جز این نیست که می‌گوید به آن باش، پس می‌باشد. (۳۵)
و قطعاً خدا پروردگار من و پروردگار شما است، پس او را عبادت کنید، این است صراط مستقیم. (۳۶)

برداشت از آیات ۳۶ - ۱۶ (قصه حضرت مریم علیها السلام)

سالک الی الله اگر دامنش را از بدیها و فحشاء پاک نگه دارد، خدای تعالی بهترین پاداش را به او عنایت می‌فرماید. چنان که حضرت مریم علیها السلام دامن خود را پاک نگه داشت و تقوی را پیشه کرد و همیشه با خدا مأنوس بود. اگر چه امتحان سختی را داد ولی خدای تعالی به او فرزند پاکی عنایت کرد که از کودکی حرف

می‌زد، پیامبر خدا بود، خدای تعالی کتاب را به او عنایت فرموده بود، مقدمش مبارک بود، به معجزه او چشمه آب از زیر پای مریم علیها السلام بیرون آمد و درخت خشک خرما به او خرمای تازه داد و همین پسر که مسیح علیه السلام نام داشت از او و پاکی او در کودکی دفاع کرد و دین حضرت عیسی علیه السلام تا زمان بعثت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله مردم را هدایت می‌کرد و دین خدا را به صاحب اصلیش پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله رساند و به نماز و روزه و زکات مقید بود و نیکوکاری را شعار خود قرار داده بود و بالاخره یک فرد بدبختی که جبار باشد، نبود و اگر سالکین الی الله به خصوص خانم‌ها بتوانند مانند حضرت مریم علیها السلام فقط خدمتگزار خدای تعالی باشند، خدای تعالی به آن‌ها لطف و عنایت خاص خواهد فرمود.